

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 406/2012-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. augusta 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľ'a a advokáta JUDr. B. F., vedené pod sp. zn. Rvp 4729/2012, sp. zn. Rvp 4730/2012, sp. zn. Rvp 4731/2012, sp. zn. Rvp 4732/2012, sp. zn. Rvp 4733/2012, sp. zn. Rvp 4734/2012, sp. zn. Rvp 4735/2012, sp. zn. Rvp 4736/2012, sp. zn. Rvp 4737/2012 a sp. zn. Rvp 4738/2012, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta v konaniach vedených pod sp. zn. 23 Er 1258/2011, sp. zn. 17 Er 1228/2011, sp. zn. 15 Er 1230/2011, sp. zn. 16 Er 1145/2011, sp. zn. 13 Er 671/2009, sp. zn. 12 Er 1122/2011, sp. zn. 25 Er 1138/2011, sp. zn. 12 Er 1069/2011, sp. zn. 13 Er 1009/2011 a sp. zn. 8 Er 893/2011, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 4729/2012, sp. zn. Rvp 4730/2012, sp. zn. Rvp 4731/2012, sp. zn. Rvp 4732/2012, sp. zn. Rvp 4733/2012,

sp. zn. Rvp 4734/2012, sp. zn. Rvp 4735/2012, sp. zn. Rvp 4736/2012, sp. zn. Rvp 4737/2012 a sp. zn. Rvp 4738/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 4729/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 2. mája 2012 osobne doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 4729/2012, sp. zn. Rvp 4730/2012, sp. zn. Rvp 4731/2012, sp. zn. Rvp 4732/2012, sp. zn. Rvp 4733/2012, sp. zn. Rvp 4734/2012, sp. zn. Rvp 4735/2012, sp. zn. Rvp 4736/2012, sp. zn. Rvp 4737/2012 a sp. zn. Rvp 4738/2012, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 23 Er 1258/2011, sp. zn. 17 Er 1228/2011, sp. zn. 15 Er 1230/2011, sp. zn. 16 Er 1145/2011, sp. zn. 13 Er 671/2009, sp. zn. 12 Er 1122/2011, sp. zn. 25 Er 1138/2011, sp. zn. 12 Er 1069/2011, sp. zn. 13 Er 1009/2011 a sp. zn. 8 Er 893/2011 (ďalej aj „napadnuté konania“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka v napadnutých konaniach vedených okresným súdom podanými návrhmi požiadala súdneho exekútora o vykonanie exekúcie. Súdny exekútor postupujúc podľa procesnej úpravy obsiahnutej v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti

(Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) následne požiadal okresný súd o udelenie poverení na vykonanie exekúcií, čím došlo k zákonnému založeniu povinnosti okresného súdu rozhodnúť o nich v rámci priznanej právomoci v zákonom ustanovených lehotách.

Sťažovateľka uvádza, že okresný súd o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií dosiaľ nerozhodol napriek tomu, že tieto veci podľa jej názoru nevykazujú prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadujú takú spoluprácu okresného súdu s účastníkmi konania, ktorá by mohla podstatne ovplyvniť jeho posúdenie, resp. rozhodnutie v týchto veciach. Sťažovateľka poukazuje aj na to, že jej dosiaľ neboli zo strany okresného súdu oznámené ani spisovné značky, pod ktorými sa napádané exekučné konania vedú, preto ich identifikovala len pomocou označenia účastníkov a údajov, ktoré sú jej známe.

Keďže okresný súd bol podľa názoru sťažovateľky v napadnutých konaniach neodôvodnene nečinný, resp. postupoval neefektívne, podala v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) predsedovi okresného súdu sťažnosti na prietahy v ňou iniciovaných exekučných konaniach. Sťažovateľka v sťažnostiach tvrdí, že na tieto svoje sťažnosti z 25. mája 2011 nedostala od predsedu okresného súdu dosiaľ žiadnu odpoveď.

Uvedeným postupom okresného súdu malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež k porušeniu čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru, ktoré upravujú zákaz diskriminácie.

Sťažovateľka sa domáha, aby ústavný súd o jej sťažnostiach rozhodol nálezom, v ktorom vysloví, že postupom okresného súdu v napadnutých konaniach boli porušené ňou označené základné práva podľa ústavy, práva podľa dohovoru a dodatkového protokolu, ako aj ďalšie ňou označené ustanovenia ústavy a dohovoru, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov a napokon uložil okresnému súdu zaplatiť primerané finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

Podaniami doručenými ústavnému súdu 30. júla 2012 označenými ako „*Spresnenie petitu*“ sťažovateľka doplnila sťažnosti vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4729/2012, sp. zn. Rvp 4730/2012, sp. zn. Rvp 4731/2012, sp. zn. Rvp 4732/2012, sp. zn. Rvp 4733/2012, sp. zn. Rvp 4734/2012, sp. zn. Rvp 4735/2012, sp. zn. Rvp 4736/2012, sp. zn. Rvp 4737/2012 a sp. zn. Rvp 4738/2012 o spisové značky, pod ktorými okresný súd vedie ňou napadnuté konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne

neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4729/2012, sp. zn. Rvp 4730/2012, sp. zn. Rvp 4731/2012, sp. zn. Rvp 4732/2012, sp. zn. Rvp 4733/2012, sp. zn. Rvp 4734/2012, sp. zn. Rvp 4735/2012, sp. zn. Rvp 4736/2012, sp. zn. Rvp 4737/2012 a sp. zn. Rvp 4738/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

II.2 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Er 671/2009 (sťažnosť vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4733/2012)

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, ak namietaným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

Sťažovateľka sťažnosťou vedenou pod sp. zn. Rvp 4733/2012 napáda postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Er 671/2009, ktoré bližšie identifikuje prostredníctvom označenia povinného (E. B.) a spisovej značky súdneho exekútora (EX 7233/2009). Ústavný súd pri príprave predbežného prerokovania tejto sťažnosti zistil, že ide o konanie, ktoré nie je vedené okresným súdom.

Z uvedeného vyplýva, že postupom okresného súdu v predmetnej veci nemohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľkou označených základných práv podľa ústavy, práv podľa dohovoru a dodatkového protokolu a ani ňou označeného článku ústavy a dohovoru. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť vedenú pod sp. zn. Rvp 4733/2012 odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

II.3 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 17 Er 1228/2011, sp. zn. 25 Er 1138/2011, sp. zn. 8 Er 893/2011, sp. zn. 15 Er 1230/2011, sp. zn. 16 Er 1145/2011, sp. zn. 12 Er 1122/2011, sp. zn. 12 Er 1069/2011 a sp. zn. 13 Er 1009/2011 (konania vedené ústavným súdom pod

sp. zn. Rvp 4730/2012, sp. zn. Rvp 4735/2012, sp. zn. Rvp 4738/2012, sp. zn. Rvp 4731/2012, sp. zn. Rvp 4732/2012, sp. zn. Rvp 4734/2012, sp. zn. Rvp 4736/2012 a sp. zn. Rvp 4737/2012)

Sťažovateľka predovšetkým namieta, že postupom okresného súdu v napadnutých konaniach došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty dochádza v zásade až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonal rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (napr. I. ÚS 10/98, III. ÚS 224/05).

Podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty (III. ÚS 61/98), pričom k vytvoreniu stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 10/98, I. ÚS 44/99, IV. ÚS 68/02), alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 86/08).

Súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu je aj ustálený právny názor (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04), podľa ktorého sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecným súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu došla, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd ju zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorou sa sťažovatelia domáhajú ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcejmu zásahu orgánov verejnej moci do ústavou chránenej sféry sťažovateľov. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo. Preto, ak je zřejmé, že v čase, keď bola sťažnosť ústavnému súdu doručená, už k prietahom v namietanom konaní nemôže dochádzať, predovšetkým z dôvodu, že vo veci bolo právoplatne rozhodnuté, je daný dôvod na odmietnutie takejto sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Ústavný súd zo spisovej dokumentácie okresného súdu zistil, že v konaniach vedených pod sp. zn. 17 Er 1228/2011, sp. zn. 25 Er 1138/2011 a sp. zn. 8 Er 893/2011 okresný súd o žiadostiach súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcií rozhodol uzneseniami z 23. apríla 2012 (sp. zn. 17 Er 1228/2011 a sp. zn. 25 Er 1138/2011, pozn.) a uznesením z 21. decembra 2011 (sp. zn. 8 Er 893/2011, pozn.), t. j. ešte pred doručením sťažností sťažovateľky ústavnému súdu. V čase podania sťažností (2. mája 2012, pozn.) už teda postupom okresného súdu v týchto konaniach zjavne nemohlo dochádzať k porušovaniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čo zakladá dôvod na odmietnutie príslušných častí sťažností sťažovateľky

vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4730/2012, sp. zn. Rvp 4735/2012 a sp. zn. Rvp 4738/2012 z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Zo zistení ústavného súdu ďalej vyplýva, že v konaniach vedených okresným súdom pod sp. zn. 15 Er 1230/2011, sp. zn. 16 Er 1145/2011, sp. zn. 12 Er 1122/2011, sp. zn. 12 Er 1069/2011 a sp. zn. 13 Er 1009/2011 bol súdny exekútor JUDr. R. K. uzneseniami zo 4. januára 2012 (sp. zn. 15 Er 1230/2011, pozn.), z 3. januára 2012 (sp. zn. 16 Er 1145/2011, sp. zn. 12 Er 1122/2011 a sp. zn. 12 Er 1069/2011, pozn.) a z 23. marca 2012 (sp. zn. 13 Er 1009/2011, pozn.) vylúčený z vykonávania exekúcií (sp. zn. EX 12457/2011, sp. zn. EX 11816/2011, sp. zn. EX 11095/2011, sp. zn. EX 8028/2011 a sp. zn. EX 7650/2011) z dôvodu, že bol zamestnancom účastníka exekučného konania (oprávnenej, pozn.).

Ústavný súd poukazuje v tejto súvislosti na svoj ustálený právny názor, podľa ktorého všeobecný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania, ktoré sa v súlade s § 36 ods. 1 Exekučného poriadku začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie, ex offio skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania (m. m. III. ÚS 322/2010), medzi inými aj zabezpečenie nestrannosti exekútora v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku. V súlade s právnym názorom ústavného súdu nemožno z ústavného hľadiska spochybňovať postup okresného súdu, ktorým tento vylúči súdneho exekútora z vykonávania exekúcie pred rozhodnutím o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (pozri napr. IV. ÚS 354/2012). Vzhľadom na uvedené preto ak okresný súd v napadnutých konaniach rozhodol o vylúčení súdneho exekútora z vykonávania exekúcií, odstránil tým právnou neistotu sťažovateľky, ktorej z výroku uznesení o vylúčení súdneho exekútora z vykonávania exekúcií muselo byť zrejmé aj bez vydania rozhodnutí o žiadostiach súdneho exekútora o poverenie na vykonanie exekúcií, že súdny exekútor nemôže bez ďalšieho predmetné exekúcie vykonávať.

Uvedené skutočnosti zakladajú dôvod na odmietnutie sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4731/2012, sp. zn. Rvp 4732/2012, sp. zn. Rvp 4734/2012, sp. zn.

Rvp 4736/2012 a sp. zn. Rvp 4737/2012 v časti týkajúcej sa namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Sťažovateľka sťažnosťami vedenými ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4730/2012, sp. zn. Rvp 4735/2012, sp. zn. Rvp 4738/2012, sp. zn. Rvp 4731/2012, sp. zn. Rvp 4732/2012, sp. zn. Rvp 4734/2012, sp. zn. Rvp 4736/2012 a sp. zn. Rvp 4737/2012 namieta v priamej príčinnej súvislosti (z rovnakých dôvodov) s namietaným porušením jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 17 Er 1228/2011, sp. zn. 25 Er 1138/2011, sp. zn. 8 Er 893/2011, sp. zn. 15 Er 1230/2011, sp. zn. 16 Er 1145/2011, sp. zn. 12 Er 1122/2011, sp. zn. 12 Er 1069/2011 a sp. zn. 13 Er 1009/2011.

Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd dospel k záveru, v zmysle ktorého v týchto konaniach nie sú splnené podmienky na vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ani jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, nemohlo podľa jeho názoru dôjsť ani k porušeniu ďalších sťažovateľkou označených základných práv podľa ústavy, práva podľa dodatkového protokolu a označených článkov ústavy a dohovoru, čo zakladá dôvod na odmietnutie aj týchto častí sťažností z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosti sťažovateľky vedené pod sp. zn. Rvp 4730/2012, sp. zn. Rvp 4735/2012, sp. zn. Rvp 4738/2012, sp. zn. Rvp 4731/2012, sp. zn. Rvp 4732/2012, sp. zn. Rvp 4734/2012, sp. zn. Rvp 4736/2012 a sp. zn. Rvp 4737/2012 (ako celok) podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

II.4 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Er 1258/2011 (konanie vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4729/2012)

V konaniach o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou vyžaduje preukázanie podania sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zákona o súdoch. Takúto sťažnosť totiž ústavný súd považuje za účinný prostriedok ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ktorý vzhľadom na subsidiárne postavenie ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd treba využiť pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (porovnaj napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04).

Účinnosť tohto právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prietahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prietáhov a ustanovuje za také prietahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1 a § 116 ods. 1 písm. b) tohto zákona]. Podobne aj zákon o súdoch v § 64 ods. 1 ustanovuje, že „Účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prietahy v konaní...“. V zmysle § 64 ods. 2 prvej vety zákona o súdoch „Orgán, ktorý vybavuje sťažnosť, je povinný na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti.“. Napokon podľa § 64 ods. 3 zákona o súdoch „Ak orgán poverený vybavovaním sťažnosti zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijme a zabezpečí vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, ak je to potrebné, vyvodí za vzniknuté nedostatky voči zodpovedným osobám dôsledky.“.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Účelom sťažnosti proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa príslušných ustanovení zákona o súdoch nie je potvrdenie stavu, ktorý nie je v súlade so základným právom zaručeným čl. 48 ods. 2 ústavy, ale poskytnutie príležitosti súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou (m. m. II. ÚS 64/97, I. ÚS 20/05). Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že účinne využil označený právny prostriedok nápravy podľa zákona o súdoch, alebo ak preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade, ak všeobecný súd reagujúc na sťažnosť sťažovateľa podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch prijme opatrenia smerujúce k zabezpečeniu ochrany základného práva sťažovateľa, zakladá to podľa názoru ústavného súdu dôvod na odmietnutie sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Sťažovateľka v sťažnosti tvrdí, že v súlade so zákonom o súdoch „*podal(a) písomne ešte dňa 25. 05. 2011 do rúk predsedu exekučného súdu sťažnosť na postup súdu smerujúcu proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov*“.

Ústavný súd zo spisovej dokumentácie okresného súdu zistil, že uvedené tvrdenie sťažovateľky nezodpovedá skutočnosti, keďže v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Er 1258/2011 sťažovateľka síce podala sťažnosť podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, avšak nie 25. mája 2011 (ako to tvrdí), ale až 16. marca 2012. V tejto súvislosti ústavný súd

poukazuje aj na ďalšie svoje zistenie, podľa ktorého v tomto konaní bola samotná žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie doručená okresnému súdu až 9. septembra 2011, teda až 3 mesiace po údajnom doručení sťažnosti na prietahy v tomto konaní.

Z ďalšieho zistenia ústavného súdu vyplýva, že okresný súd uznesením sp. zn. 23 Er 1258/2011 zo 4. mája 2012 rozhodol o žiadosti súdneho exekútora JUDr. R. K. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak, že ju zamietol.

Z uvedeného teda vyplýva, že v období bezprostredne po sťažovateľkou podanej sťažnosti na postup okresného súdu zo 16. marca 2012 okresný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, po podaní sťažnosti teda nielenže začal vo veci konať, ale o nej aj meritórne rozhodol, t. j. sťažnosťou podľa zákona o súdoch sa zabezpečila efektívna ochrana základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Táto skutočnosť zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti v časti smerujúcej proti namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Sťažovateľka sťažnosťou vedenou pod sp. zn. Rvp 4729/2012 v priamej príčinnej súvislosti (z rovnakých dôvodov) s namietaným porušením svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru namieta aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Er 1258/2011.

Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd dospel k záveru, v zmysle ktorého v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 23 Er 1258/2011 nie sú splnené podmienky na vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ani jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, nemohlo podľa jeho názoru v tomto konaní dôjsť ani k porušeniu ďalších sťažovateľkou označených základných práv podľa ústavy, práva podľa

dodatkového protokolu a označených článkov ústavy a dohovoru, čo zakladá dôvod na odmietnutie aj tejto časti sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľky vedenú ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4729/2012 ako celok podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Po odmietnutí sťažností bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky na ochranu ústavnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. augusta 2012